Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	2To/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3115011024
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Jozef Janík
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2018:3115011024.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému Q.. Q. S., nar. XX.XX.XXXX v V., bytom I., R. XXX/XXXA, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 4T/82/2015 z 9.1.2018 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2018 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Q. Q. S. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn.: 4T/82/2015 zo dňa 9.1.2018 bol obžalovaný Q.. Q. S. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 29. júla 2014 o 21.50 hod. v Trenčíne viedol po miestnej komunikácii na ulici Opatovskej smerom od centra mesta Trenčín do miestnej časti Opatová osobné motorové vozidlo značky Peugeot 306, EČV: TN-XXX CZ, pričom v blízkosti pohostinstva Juvil tým, že sa dostatočne nevenoval vedeniu motorového vozidla, ktoré viedol, keď obchádzal prekážku (iné osoby) vo svojom jazdnom pruhu v smere svojej jazdy, prešiel do protismernej časti vozovky, kedy vyšiel časťou svojho vozidla až na chodník určený pre chodcov v tejto časti cesty, kde narazil ľavou prednou časťou do proti nemu v smere od miestnej časti Opatová na centrum mesta Trenčín kráčajúcej chodkyne W. G., trvale bytom I., V. XXX/X, ktorá podľa znaleckého posudku č. 39/2014 MUDr. X. Y. PhD., následkom dopravnej nehody utrpela ťažkú ujmu na zdraví, a to trieštivú zlomeninu stehnovej kosti s posunom vpravo, zlomeninu tvárových kostí typu Le Fort I-II, zlomeninu III., IV., a IX. rebra vpravo, zlomeninu II. rebra vľavo, odlomenie z ľavého priečneho výbežku VII. krčného stavca, odlomenie prednej dolnej hrany VI. krčného stavca, zmliaždenie čelovej oblasti vľavo, odrenie čela vpravo, odreniny brušnej steny vpravo, odreniny V. prsta pravej ruky, tržné rany nosa a tržnú ranu brady s celkovou dobou obmedzovania na obvyklom spôsobe života v trvaní 3 mesiace.
Za to bol odsúdený podľa § 157 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na peňažný trest vo výmere 600 (šesťsto) Eur a podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, okresný súd obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona mu tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 1 (jeden) rok a podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku tiež povinnosť nahradiť poškodenej W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., V. XXX/X, okres I. škodu v sume 21.441,30 Eur.
Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení odvolaním napadol obžalovaný Q.. Q. S. pre nesprávnosť výrokov o vine, trestoch a náhrade škody. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu s poukazom aj na svoje obhajobné prednesy pred súdom prvého stupňa uviedol, že po zrušení oslobodzujúceho rozsudku krajským súdom Okresný súd v Trenčíne opätovne vypočul svedka X. B., ktorý vypovedal zhodne, ako na predošlom hlavnom pojednávaní, kde uviedol, že nevidel žiadnu skupinku ľudí (no registroval jeho vozidlo ako prechádzalo

okolo neho a nebolo vo svojom jazdnom pruhu). Už pri výpovedi svedka X. B. vznikol prvý problém uplatnenia zásady in dubio pro reo v tom, že okresný súd neodstránil rozpor, či sa nachádzala nejaká skupinka ľudí na ceste a on ju mal obchádzať. Touto skutočnosťou sa okresný súd vôbec nezaoberal a hoci krajský súd konštatoval, že výpoveď svedka X. B. je hodnoverná, aj napriek tomu okresný súd tento rozpor neodstránil a vo výroku rozsudku uvádza, že obžalovaný obchádzal prekážku (iné osoby). Takže už tu došlo k uplatneniu zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. On vo všetkých svojich výpovediach a to v prípravnom konaní, ako aj v konaní na súde uvádzal, že obchádzal 2 osoby stredom vozovky, pričom venoval dostatočnú pozornosť jazde a v tom ucítil náraz na predné sklo. Aj znalec z odboru dopravy uviedol, že v mieste dopravnej nehody je slabá viditeľnosť. Znalec Ing. Z. v doplňujúcom výsluchu na hlavnom pojednávaní zotrval na oboch ním predtým prezentovaných verziách nehodového deja. Čo sa týka oderkov na obrube chodníka a na jednej z pneumatík jeho vozidla, boli oderky čerstvé, no na druhej strane konštatoval, že nájazd na chodník nie je ostrý, čo nasvedčuje tomu, že ak nie je nájazd na chodník ostrý, nemohlo dôjsť ani k oderkám na pneumatike a obrube chodníka (svedok X. B. vo svojej výpovedi uviedol, že obžalovaný išiel so svojim vozidlom nie vo svojom jazdnom pruhu). No podstatnou z výpovede znalca Ing. Z. je skutočnosť, že zotrval na oboch ním predtým prezentovaných verziách, kde okrem iného v jednej z verzií uvádza, že "technickou príčinou vzniku dopravnej nehody bola pravdepodobne nesprávna technika a spôsob chôdze chodkyne W. G.." Takže aj tu došlo k uplatneniu zásady v pochybnostiach v prospech obvineného. Pri výsluchu znalca MUDr. X. Y., znalca z odboru zdravotníctva, došlo opätovne k uplatneniu zásady v pochybnostiach v prospech obvineného, keď znalec vo svojej výpovedi uviedol, že podľa dokumentácie z dopravnej nehody a podľa charakteru zranení došlo pravdepodobne k frontolaterálnemu stretu t.j. stretu prednej časti vozidla. Táto skutočnosť je veľmi dôležitá, nakoľko to je nepriamy dôkaz o pravdivosti jeho výpovede, že došlo k zrážke v jazdnom pruhu na vozovke. Ak by došlo k zrážke v strede prednej časti vozidla na chodníku, tak by musel ísť po chodníku celým vozidlom. Vo výroku rozsudku sa uvádza, že „vyšiel časťou svojho vozidla až na chodník“ - v takomto prípade by nedošlo k zrážke vozidla s poškodenou v strede prednej časti vozidla (tak ako tvrdí znalec). Okresný súd v rozsudku konštatuje, že aj keď poškodená bola značne pod vplyvom alkoholu, nemalo to vplyv na nehodový dej a súd svojou verziou dospel k názoru, že on zrazil poškodenú na chodníku, hoci nebral do úvahy výpoveď svedka B., ktorý uviedol, že obžalovaný prešiel okolo neho v jazdnom pruhu, ani jednu z verzií znalca Ing. Z., ktorá je v jeho prospech, tiež ani tvrdenie znalca MUDr. X. Y., že poškodená bola zrazená stredom prednej časti vozidla (čo by znamenalo, že išla po ceste). Pokiaľ ide o náhradu škody, aj napriek tomu, že poškodená bola podľa tvrdenia súdu značne pod vplyvom alkoholu, súd mu uložil nahradiť jej celú škodu vo výške 21.441,30 Eur. Takže Okresný súd v Trenčíne po vrátení veci z krajského súdu sa nevysporiadal s pokynmi krajského súdu a odsudzujúci rozsudok, ktorý odôvodnil na strane 7, vychádzal len z hypotetických skutočností, ktoré nemal podložené dokazovaním. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol Krajskému súdu v Trenčíne, aby na základe zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného („in dubio pro reo“) jeho oslobodil spod obžaloby.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Splnomocnenec poškodenej W. G. X.. X. J. v písomnom vyjadrení k odvolaniu obžalovaného poukázal na to, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje vo všetkých jeho výrokoch za zákonný a správny a odvolacie námietky obžalovaného za neopodstatnené a účelové, keď súd prvého stupňa sa po zrušení jeho predchádzajúceho oslobodzujúceho rozsudku odvolacím krajským súdom dôsledne riadil právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v zrušujúcom uznesení a vykonal úkony a dôkazy v súlade s pokynmi odvolacieho súdu uvedenými v tomto uznesení a po doplnení dokazovania správne rozhodol, keď obžalovaného uznal vinným na upravenom skutkovom základe vyplývajúcom z výroku o vine a tiež správne rozhodol, keď obžalovanému popri uloženom treste uložil aj povinnosť nahradiť poškodenej škodu v uplatnenej výške, keďže na takéto rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody boli splnené všetky zákonné predpoklady v zmysle § 287 ods.1 Tr.por. Na základe uvedených skutočností preto poškodená cestou svojho splnomocnenca navrhla, aby odvolací súd po preskúmaní veci odvolanie obžalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 12. apríla 2018, na verejnom zasadnutí dňa 29. mája 2018 preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, trestoch a náhrade škody napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie

obžalovaného Q.. Q. S. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci včítane tých, ktorých vykonanie mu prikázal Krajský súd v Trenčíne vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 27.10.2016, sp.zn. 2To/9/2016 a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného Q.. Q. S., ale predovšetkým o svedecké výpovede poškodenej W. G., tiež priameho svedka X. B. a závery znaleckých posudkov znalca z odboru cestnej dopravy, odvetvia technického stavu cestných vozidiel, odhadu hodnoty cestných vozidiel a nehody v cestnej doprave H.. Q. Z., včítane výpovede tohto znalca na hlavnom pojednávaní, tiež o závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie a traumatológie Q.. X. Y., PhD. a o listinné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonnom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného Q.. Q. S. zo spáchania žalovaného skutku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní neboli preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, preto ich nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného Q.. Q. S. zhodne s obžalobným návrhom ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného okresným súdom, preto ich odvolací súd nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich. V podrobnostiach pritom len poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Pochybenie zo strany okresného súdu nezistil odvolací súd ani vo výrokoch o peňažnom treste, treste zákazu činnosti a o náhrade škody. Peňažný trest uložený obžalovanému Q.. Q. S. podľa § 157 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona vo výmere 600 (šesťsto) Eur a podľa § 57 odsek 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon uloženého peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovený náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok, je trestom primeraným. Tento druh trestu v uvedenej výmere zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák., tiež v zmysle § 56 ods.1, ods.2 i § 57 ods.3 Tr.zák. a rovnako ako správne a v súlade so zákonom (včítane ustanovenia § 61 ods.1, ods.2 Tr.zák.) obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 1 rok, keďže obžalovaný sa trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený jednak peňažný trest a jednak trest zákazu činnosti v takto stanovených výmerách sú zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.
Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o vine, o trestoch peňažnom a zákaze činnosti, ako ani vo výroku o náhrade škody, keďže tento má svoje opodstatnenie v ustanovení § 287 ods.1 Tr.por., preto v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného Q.. Q. S. neakceptoval.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného Q.. Q. S. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.